

MỐI LIÊN KẾT

Phúc Âm và Người Nữ – Phần 1

Dr. David Platt

11/05/08

Nếu quý vị có mang theo Kinh Thánh bên mình, và tôi hy vọng là quý vị có mang theo, xin chúng ta cùng mở ra trong sách Tít chương 2. Quý vị sẽ có thể phải dùng đến mục lục để tìm sách Tít. Đó là một sách rất nhỏ ở cuối Tân Ước. Chủ đề mà chúng ta sẽ thảo luận hôm nay là Phúc âm và Người Nữ.

Và tôi có cảm tưởng là có một vài người sẽ nói rằng: “Này Dave, anh thì biết gì về người nữ?” Cho nên điều mà chúng ta sẽ đi sâu vào tìm hiểu là phân đoạn trong Tít chương 2 nằm trong bối cảnh những hướng dẫn dành cho người nam trẻ tuổi, người nam lớn tuổi, người nữ trẻ tuổi và người nữ lớn tuổi. Và chúng ta sẽ tập trung vào Người Nữ Thánh trong Tít chương 2.

Tôi muốn quý vị cùng xem trong câu 3. Chúng ta sẽ cùng tìm hiểu ngay vào phần chính. Chúng ta sẽ cần phải đề cập đến rất nhiều vấn đề. Tôi muốn quý vị cùng xem xét điều ông nói đến trong Tít chương 2 – điều mà Thánh Kinh chép về những người nữ lớn tuổi và người nữ trẻ tuổi. Rồi sau đó chúng ta sẽ chuyển đến phần cuối, bởi vì chúng ta cần phải kết nối những điểm chính, tức là điều được chép tại cuối sách Tít chương 2 với phân đoạn Kinh Thánh mà chúng ta sẽ tập trung tìm hiểu.

Tít 2:3-5 chép rằng: *“Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo; phải dạy đàn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, có nét na, trinh*

chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình, hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào.”

Bây giờ hãy cùng tôi chuyển sang Tít 2:11-15: “*Vả, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi. Ân ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thể gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, đang chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, là Đáng liêu mình vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặt lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt sắng về các việc lành. Hãy dạy các điều đó, lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quả trách. Chớ để ai khinh dể con.”*

Điều tôi muốn làm là xem xét vấn đề từ sau trở về trước, và chúng ta sẽ trở lại phân đoạn chính trong Tít 2:3-5. Nhưng tôi muốn chúng ta bắt đầu từ câu 15. Chúng ta cần phải nhận ra rằng những từ ngữ nói về Người Nữ, đặc biệt là Người Nữ Thánh, không chỉ là lời nói suông vô nghĩa. Bối cảnh ở đây là thư của Phao-lô viết cho Tít, một lãnh đạo của Hội thánh, về cách hướng dẫn, chỉ dạy những người nam trẻ tuổi, người nam lớn tuổi, người nữ trẻ tuổi và người nữ lớn tuổi.

Ông nói một cách đồng dục ở cuối chương, câu 15 rằng: “*Hãy dạy các điều đó, lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quả trách.*” Tôi muốn nhắc nhở quý vị một vài điều. Đây là chìa khóa của toàn bộ loạt bài học này. Chúng thực sự là mấu chốt để chúng ta có thể thấu hiểu Lời Chúa khi chúng ta tụ họp lại đây mỗi tuần để học hỏi, nhưng tôi muốn nhắc nhở trước quý vị về chúng, đặc biệt là vào buổi đầu của loạt bài học này.

Đây là nhắc nhở đầu tiên: Lời Chúa là nguồn thẩm quyền duy nhất của người giảng lời Chúa. Lời Chúa là nguồn quyền lực duy nhất của người giảng lời Chúa. Ông nói rằng: “Hãy lấy quyền đầy đủ mà khuyên bảo quở trách khi người dạy dỗ Lời Chúa.” Chúng ta đang sống trong thời đại mà có những người nam và người nữ đứng lên trước dân sự của Chúa và nói những điều vô nghĩa. Họ nói những điều mà Lời Chúa không đề cập đến, và tuyên bố rằng họ có thẩm quyền của những nhà lãnh đạo thuộc linh. Đây là điều làm tôi khổ tâm nhất trong văn hóa của hội thánh chúng ta, đó là sự thiếu vắng thẩm quyền thuộc linh và sự lãnh đạo thuộc linh.

Và khi tôi nói điều này thì một vài người trong quý vị sẽ có thể nghĩ rằng: “Vậy điều gì khiến ông nghĩ rằng ông có thẩm quyền?” Và đây chính là lúc tôi muốn nhắc nhở anh em một vài điều khác. Thứ nhất, thẩm quyền của người giảng lời Chúa không phải là thẩm quyền cá nhân. Nó không phải là của cá nhân ông ta. Nó không dựa trên việc ông ta là ai. Một vài người có thể sẽ nghĩ rằng: “Bởi vì người giảng lời Chúa nói điều này là như vậy, cho nên ông ta nói đúng. Bởi vì điều này đúng là phải như vậy”. Một vài người trong quý vị thì lại nói điều hoàn toàn khác. Quý vị nghĩ nếu người giảng lời Chúa nói như vậy thì ông ta có thể đã sai. Và nếu nó là như vậy thì tôi không chấp nhận được điều đó. Nhưng một vài người nghĩ rằng, và chúng tôi cũng biết rằng ngày nay có rất nhiều người không đặt niềm tin nơi Đấng Christ nhưng đặt niềm tin nơi một nhà truyền đạt có ân tứ. Và đức tin của họ xoay quanh con người này thay vì Đấng Christ.

Thứ hai là thẩm quyền không đến từ tổ chức. Về điều này, ý tôi muốn nói là có rất nhiều tổ chức, giáo phái, hệ thống tôn giáo – chúng tôi sẽ không ám chỉ cụ thể, cho rằng ngoài Kinh thánh ra thì sự dạy dỗ của nhà thờ cũng có

thẩm quyền. Và những gì Hội Thánh dạy cũng trở thành có thẩm quyền như Kinh thánh.

Điều này là không đúng. Lời Chúa phải là nguồn thẩm quyền duy nhất của người giảng lời Chúa. Nó không xuất phát từ tổ chức. Thứ ba, thẩm quyền của người giảng lời Chúa không do trí tuệ. Có rất nhiều người, nhiều người giảng lời Chúa nghĩ rằng tư tưởng, ý nghĩ và học thuyết của họ là có thẩm quyền, chẳng hạn như những người tự cho là nhà thần học và học giả Kinh Thánh bắt đầu tự nâng mình lên trong quá trình học hỏi, và khi họ tăng trưởng trong trí thức thì họ tự nâng tầm ý tưởng mình lên trên Lời của Chúa và họ chỉ trích Lời Chúa và xem Lời Chúa như dưới tầm của mình. Xu hướng này rất phát triển trong các trường đại học, đặc biệt là các trường học Cơ đốc – những trường học Cơ đốc giả danh, nơi mà những người tự cho mình là giáo sư Cơ đốc chỉ trích Lời Chúa hăng say đến nỗi ông ta đã đề cao sự hiểu biết của mình lên trên Lời Chúa. Và tại điểm này, ông ta hoàn toàn không có thẩm quyền, dù là bất cứ một thẩm quyền nào.

Điều này cũng diễn ra trong vòng những người rao giảng Lời Chúa, các mục sư bắt đầu chia sẻ, dù một vài người không thực sự nói điều đó ra, rằng: “Tôi nghĩ là ý tưởng của tôi tốt hơn của Chúa.” Qua cách mà nhiều mục sư và người giảng lời Chúa giảng đã thể hiện ra rằng họ thực sự tin là như vậy. Bởi vì họ không chia sẻ điều mà Chúa phán, họ chia sẻ điều họ nghĩ, ý nghĩ và quan điểm của chính họ. Tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng thẩm quyền của tôi đối với anh chị em là không dựa trên tri thức tôi có hay không có. Thẩm quyền của tôi không dựa trên việc tôi có hay không có bao nhiêu bằng cấp. Thẩm quyền của người giảng lời Chúa không dựa trên tri thức.

Điều tiếp theo, thẩm quyền của người giảng lời Chúa không phải do khả năng về tâm lý học. Tôi không phải là tiến sĩ Phil, và quý vị cần biết rõ điều này. Chúng ta cười, nhưng có rất nhiều người trong văn hóa hội thánh ngày nay coi mục sư của mình như một nhà tâm lý học được ca tụng, một nhà cố vấn được tôn vinh, người mà có câu trả lời cho tất cả những điều họ đang phải trải qua. Và điều đó tác động đến cách mà chúng ta giảng lời Chúa, bởi vì rất nhiều lần những người giảng lời Chúa chịu áp lực phải cố gắng trả lời tất cả những câu hỏi của mọi người. Walter Kaiser đã đúc kết điều này rất rõ ràng: “Có rất nhiều mục sư giảng nguyên một bài giảng chỉ với một ý nhỏ từ một hoặc hai câu Kinh thánh trích ra từ một phân đoạn Kinh Thánh. Thậm chí còn có nhiều mục sư nghĩ rằng sử dụng Kinh Thánh sẽ là một sự thiếu sót khi đáp ứng nhu cầu của nhiều thế hệ khác nhau. Cho nên họ đã tự vẽ nên bài giảng của mình từ vô số sách tâm lý thông dụng tràn ngập trong những hiệu sách Cơ đốc của chúng ta. Áp lực thị trường đòi hỏi chúng ta giảng cho người ta những gì họ muốn nghe nếu chúng ta muốn họ quay trở lại và trả tiền cho những thánh đường to lớn mà chúng ta đã xây dựng.”

Mục đích của tôi không phải là để chỉ trích tâm lý học hay sự cố vấn, nhưng tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng nếu quý vị khao khát một học thuyết giúp quý vị phát triển bản thân, thì sự nhóm lại thờ phượng này không phải là nơi mà quý vị sẽ tìm thấy được điều đó. Thẩm quyền của tôi không phải dựa trên bất kì một kỹ năng về tâm lý nào. Thẩm quyền của người giảng lời Chúa không phải thuộc cá nhân, tổ chức, trí tuệ, tâm lý, và cuối cùng, nó không dựa trên kinh nghiệm. Ý tưởng này có thể là điều dễ gây nên sự lừa dối nhất, là xu hướng chủ đạo ngày nay. Và nó đang được thịnh hành ở trong hội thánh, việc mà một người có thể nói về một điều gì đó chỉ khi người đó đã

từng trải qua điều đó rồi. Đó là cách duy nhất mà họ có thể có thẩm quyền để nói về nó.

Do đó chúng ta sẽ có ý tưởng rằng nếu tôi trải qua tội tà dâm, thì người thích hợp nhất để giúp đỡ tôi ở điểm này sẽ là một người nào đó mà đã từng trải qua tội này. Nếu tôi đã từng trải tội lỗi này trong đời mình, thì người thích hợp nhất để giúp tôi, hay người có thẩm quyền để giúp tôi, là một người cũng từng trải tội lỗi đó. Thưa quý ông bà anh chị em, điều này thật là lố bịch! Nếu điều này thực sự đúng thì chính Đức Chúa Giê-xu sẽ chẳng có gì để giúp cho chúng ta cả.

Tạ ơn Đức Chúa Trời vì Chúa Giê-xu chưa từng phạm tội tà dâm, làm điều trái đạo đức, nói dối, lừa đảo, hay bất cứ tội lỗi nào mà chúng ta đang từng ngày phải vật lộn với. Ngài chưa từng một lần phạm phải, và bởi điều đó, chỉ mình Ngài là Đấng có thể giúp chúng ta vượt qua những điều đó. Chúng ta sẽ đập đổ toàn bộ nền tảng của Phúc Âm và Đấng Christ khi cho rằng thẩm quyền là dựa trên kinh nghiệm. Thẩm quyền của người giảng Lời Chúa không thuộc bất kì cái nào trong những điều trên, bởi vì thẩm quyền của người giảng lời Chúa chỉ đến duy nhất từ Thánh Kinh.

Tôi muốn nhắc nhở quý vị điều này ngay từ đầu. Thẩm quyền duy nhất của người đứng trước dân sự của Chúa là dựa trên Lời Chúa. Chỉ khi người đó giảng Lời của Chúa, chỉ khi điều ông ta nói là phù hợp với Lời Chúa thì ông ta mới có “Quyền đầy đủ” (Tít 2:15). Nhưng vào chính phút giây mà ông ta vượt ra khỏi Lời Chúa để có những ý nghĩ, khao khát, quan điểm khác thì ông ấy đã đánh mất thẩm quyền của mình.

Tất cả đều dựa trên Lời Chúa. Khi một nhà tiên tri trong Cựu Ước đến trước dân sự của Chúa, ông ta luôn bắt đầu bằng điều gì? Ông ấy sẽ bắt đầu bằng

câu: “Đức Chúa Trời phán rằng,” rồi sau đó mới truyền lại lời phán của Chúa. “Đức Chúa Trời phán rằng.” Nếu quý vị sắp đến trước dân sự của Chúa và nói rằng “Đức Chúa Trời phán rằng,” thì tốt nhất là quý vị nên biết Ngài phán điều gì. Tốt hơn hết là quý vị nên biết rõ điều đó nếu quý vị sắp sửa phải tuyên bố Lời Chúa.

Vậy, thẩm quyền hoàn toàn bắt nguồn từ Lời của Chúa. Bây giờ có lẽ một vài người trong quý vị sẽ nghĩ rằng: “Tôi tưởng chúng ta đang nói về Người Nữ. Tại sao ông lại nói đến việc giảng dạy? Đây cứ như là lớp học về giảng dạy vậy. Mục đích ở đây là gì?” Tôi muốn quý vị cùng theo dõi với tôi ở điều này. Sáng nay chúng ta sẽ nói về Người Nữ và chúng ta sẽ nói về sự độc thân, và trong vòng sáu tuần tới, chúng ta sẽ nói về hôn nhân, về bốn phận làm cha làm mẹ, về con trẻ, về Người Nam khi chúng ta gần đến Ngày Phụ thân (cho nên hồi những người nam, thời điểm của quý vị đang đến gần). Tôi muốn nhắc nhở quý vị về điều này bởi vì chúng ta sẽ nói về tất cả những điều đó trong vòng sáu tuần tới.

Tôi muốn nhắc nhở quý vị ngay từ buổi đầu bởi vì đây là điều cần hiện diện trong tâm trí chúng ta hằng tuần, đặt biệt là trong một chuỗi bài học như thế này. Tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng thẩm quyền của tôi không đến từ cá nhân tôi. Bất cứ thẩm quyền nào tôi mang đến đều không dựa trên việc tôi là ai. Bởi vì nếu vậy thì có lẽ sáng nay tôi sẽ gặp rất nhiều rắc rối bởi vì tôi đâu phải là một người nữ, và điều đó – việc thẩm quyền của tôi là dựa trên việc tôi là ai, sẽ làm cho việc giảng dạy về người nữ trở nên rất khó khăn.

Thẩm quyền không thuộc cá nhân, không thuộc tổ chức, cũng không phải từ trí tuệ mà có được. Xin hãy chú ý, ngay từ đầu chuỗi bài học này, tôi không tuyên bố rằng mình là người thông thái có thể trả lời tất cả các câu hỏi của

quý vị về những sự tranh đấu, những tình huống trong đời sống hôn nhân và gia đình của quý vị. Tôi không khẳng định điều đó. Thậm chí quyền không có được bởi trí thức, khả năng về tâm lý hay kinh nghiệm. Điều này rất quan trọng, bởi vì hiện trong căn phòng này sẽ có rất nhiều gia đình đang gặp phải nhiều cảnh ngộ khác nhau. Nhiều tình trạng khác nhau đang diễn ra trong mỗi gia đình của mỗi cá nhân của chúng ta tại đây. Những quá khứ khác nhau, những thực trạng khác nhau, những tranh đấu khác nhau, những trạng thái cảm xúc khác nhau, và những nỗi đau cả trong quá khứ và hiện tại.

Thực tế là, khi chúng ta xem Lời Chúa, sẽ có rất nhiều lần chúng ta thấy lời Thánh Kinh cảnh cáo chúng ta và phán một cách mạnh mẽ, quyền năng, và thậm chí thách thức chúng ta. Và tôi tin rằng sẽ có cám dỗ rất mãnh liệt, kẻ thù sẽ bắt đầu thì thầm vào tai chúng ta rằng: “Ông ta không biết mình đang nói điều gì đâu. Ông ta làm gì biết anh đang phải trải qua điều gì. Điều đó không áp dụng đối với anh đâu.”

Rồi quý vị sẽ bị cám dỗ để đi tìm người nào đồng tình với suy nghĩ của quý vị, và quý vị cũng sẽ tìm thấy người đó. Nhưng tôi muốn nhắc nhở quý vị ngay từ đầu của chuỗi bài học này rằng, chính tôi sẽ rất ít để tâm đến những gì quý vị nghĩ về tôi. Tôi đơn giản chỉ muốn quý vị, khi chúng ta nhìn vào Lời Chúa ngày hôm nay và vào mỗi tuần của chuỗi bài học này, sẽ tự đặt câu hỏi rằng: “Đó có phải là Lời Chúa phán không?” Và nếu đó chính là lời mà Chúa phán, thì điều đó nên là ưu tiên hàng đầu trong đời sống của quý vị, bất kể quý vị nghĩ về tôi như thế nào. Điều đó nên là đòi hỏi hàng đầu trong đời sống của quý vị với tư cách là một tín đồ của Đấng Christ.

Câu hỏi đặt ra là, khi quý vị thấy được điều Chúa phán qua Lời của Ngài, thì liệu Chúa có trở thành Vua của chính quý vị không? Liệu quý vị có giao phó

đời sống mình và cách phản ứng của quý vị đối với những tình trạng gia đình của mình cho Lời Chúa không? Tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng tôi không mang một thẩm quyền nào vào Phúc Âm này và vào gia đình của quý vị ngoài Lời Chúa. Tôi không mong muốn điều gì khác ngoài việc bám càng chặt vào Lời Chúa càng tốt. Nếu tôi đi chệch khỏi Lời Chúa, quý vị có thể lơ tôi đi. Nhưng chừng nào Lời Chúa còn được truyền đạt rõ ràng thì tôi muốn khích lệ quý vị hãy lắng nghe và thậm chí tôi cầu thay cho tất cả những tình trạng đang diễn ra đối với tất cả quý vị trong căn phòng này. Và cũng có những điều tôi nói sáng hôm nay dựa trên Lời Chúa, sẽ có thể là một sự khích lệ đối với người nữ này nhưng lại là một sự xúc phạm đối với người nữ khác.

Tôi cầu nguyện với Chúa rằng, bởi quyền năng Thánh Linh Ngài sẽ dùng Lời của Ngài để áp dụng một cách thích hợp nhất đối với mỗi đời sống của quý vị trong căn phòng này. Tôi cũng khích lệ quý vị hãy cùng tôi cầu nguyện cho điều đó, và hãy mở lòng mình ra và nói rằng: “Chúa ôi, bất cứ Lời nào Ngài phán, chúng con cầu xin điều đó được trở nên rõ ràng trong gia đình chúng con để chúng con có thể mở lòng mình đón nhận điều Lời Ngài phán.” Và trên cơ sở đó, chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu sâu hơn.

Lời Chúa không chỉ là nguồn thẩm quyền duy nhất của người giảng mà còn là nguồn trách nhiệm giải trình tối hậu của người giảng. Đây là lý do vì sao tôi chia sẻ điều này với quý vị sáng hôm nay, bởi vì – tôi hy vọng điều này sẽ khích lệ quý vị, bởi vì sẽ có một ngày mà tôi phải đến trước Chúa để chịu trách nhiệm về những gì tôi đã giảng. Đó là lý do mà trong những tuần tới đây khi chúng ta học tập những điều vô cùng khó trong Kinh Thánh thì tôi cầu nguyện rằng tôi sẽ giảng một cách mạnh mẽ, bởi vì tôi có trách nhiệm

trước Chúa để làm điều đó, và tôi nghĩ rằng đó là điều tốt nhất cho dân sự của Ngài.

Người giảng lời Chúa chịu trách nhiệm trước Chúa về việc công bố Lời Ngài, dù cho Lời đó khiến cho những người nghe trong nền văn hóa thế kỷ 21 khó chịu. Người giảng có trách nhiệm giải trình trước Chúa về việc công bố Lời Chúa và người giảng cũng có trách nhiệm trước Chúa về việc sống theo Lời Ngài. Trong Tít 2:7 Phao-lô nói với Tít rằng Sống theo Lời Chúa là: “Hãy lấy mình con làm gương về việc lành cho họ.” Đây là thực tế của việc giảng dạy loạt bài học về gia đình, và có thể thấy ngay trong bài học tuần này, rằng cho dù tôi đang giảng về Người Nữ, điều không áp dụng trực tiếp cho tôi, thì hình ảnh này cũng là một thách thức đối với người chồng và người cha về quan điểm đối với người vợ của mình và người mẹ của con cái mình. Trong những tuần tới khi học về hôn nhân và hình ảnh Người Nam trong Kinh Thánh và một vài vấn đề khác nữa, như Phao-lô đã nói với Tít, thì “Anh chị em cần làm gương cho họ”.

Cho nên, xin quí vị hãy cầu nguyện cho tôi và cho gia đình tôi để Chúa ban ân điển của Ngài hầu cho chúng tôi có thể sống theo Lời mà Ngài đã phán. Như vậy, hai điều nhắc nhở trên là hết sức quan trọng. Điều tôi muốn làm là bắt đầu kết nối những điểm chính của loạt bài chúng ta đã học sáu tuần trước, nói về Phúc âm và điều chúng ta đang học bây giờ, nói về gia đình. Tôi muốn kết nối chúng lại với nhau và tôi muốn quý vị thấy cách mà Phúc Âm tác động đến gia đình của chúng ta trên hai phương diện chính.

Thứ nhất, đặc biệt là khi nói đến Người Nữ trong buổi sáng hôm nay, Phúc Âm là nền tảng của Người Nữ Thánh. Chúng ta đã nói về điều này vào những tuần trước đây. Phúc Âm không chỉ là một lớp học mà chúng ta sẽ

tham dự với tư cách là một Cơ đốc nhân. Phúc Âm là một tòa nhà to lớn mà trong đó bao gồm tất cả các lớp học. Phúc Âm củng cố mọi khía cạnh của đời sống chúng ta. Và đó chính là điều mà Phao-lô đã nói trong Tít 2:11-14: *“Và, ân điển Đức Chúa Trời hay cứu mọi người, đã được bày tỏ ra rồi. Ân ấy dạy chúng ta chừa bỏ sự không tin kính và tình dục thể gian, phải sống ở đời này theo tiết độ, công bình, nhân đức, đang chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng liềm mình vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặt lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có lòng sốt sắng về các việc lành.”*

Đó là Phúc Âm. Ông chỉ dành mười câu để nói rằng: “Những người nam trẻ tuổi hãy làm điều này. Những người nam lớn tuổi hãy làm điều này. Những người nữ trẻ tuổi hãy làm điều này. Những người nữ lớn tuổi hãy làm điều này. Những người đầy tớ hãy làm điều này.” Ông nói những điều đó để chứng tỏ rằng, lý do mà chúng ta làm tất cả những điều này là bởi Phúc Âm củng cố toàn bộ mọi điều. Làm sao mà Phúc Âm củng cố được toàn bộ mọi việc?

Thứ nhất, Ân điển của Ngài, Phúc Âm – Ân điển của Chúa, che đậy quá khứ của chúng ta. Điều này được chép từ câu 13 về ngược lại câu 11, Ân điển của Chúa che đậy quá khứ của chúng ta. Ngài đưa chúng ta đến với sự cứu rỗi. Đây là điều mà trước nay chúng ta đang bàn luận – việc được sanh lại. Cách để chúng ta được sanh lại là bởi Ân điển của Chúa. Ân điển của Ngài giúp chúng ta có đức tin nơi Đấng Christ. Nhưng không chỉ dừng lại ở đây. Bây giờ chúng ta đã thoát khỏi hàng ngũ những người đi xuống địa ngục và gia nhập hàng ngũ những người lên thiên đàng và mọi việc đều đang tốt đẹp. Đây là khởi đầu của sự cứu rỗi. Quý vị được cứu, được sanh lại, được sanh

lại đòi đòi. Ân điển của Ngài không chỉ che đậy quá khứ của chúng ta. Ân điển của Chúa ban năng quyền cho tương lai của chúng ta. Đây là điều được chép trong câu 12, tôi rất thích câu Kinh thánh này. Ân điển của Ngài “dạy dỗ chúng ta”, về nghĩa đen là rèn luyện chúng ta và kỷ luật chúng ta. Hỡi Cơ đốc nhân, Ân điển là thầy của quý vị. Hỡi những người theo Đấng Christ, Ân điển đang dạy dỗ quý vị, rèn luyện quý vị và kỷ luật quý vị hằng ngày để quý vị tăng trưởng theo hình ảnh của Đấng Christ. Điều được chép trong câu 14 là làm sạch, được làm cho sạch.

Không một người nữ nào trong phòng này có thể sống theo như hình ảnh trong Tít 2 bằng chính sức riêng của mình. Quý vị cần Ân điển để làm được điều đó. Cũng không có một người nam nào trong phòng này có thể sống theo như hình ảnh của một Người Nam Thánh, quý vị cần Ân điển để làm được điều đó. Ân điển ban năng quyền cho tương lai. Cách duy nhất để sống trong cuộc hôn nhân, để sống với vai trò là cha mẹ, để sống với vai trò là con cái, đều được đặt nền tảng nơi Phúc Âm, nơi Ân điển của Chúa. Ân điển của Ngài rèn luyện chúng ta cho những điều đó. Ân điển của Ngài che đậy quá khứ của chúng ta và ban năng quyền cho tương lai của chúng ta, và Ân điển của Ngài đảm bảo cho tương lai của chúng ta. Điều đó được chép trong câu 13: “(chúng ta) đang chờ đợi sự trông cậy hạnh phước của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ.”

Vậy bây giờ chúng ta đã thấy tại sao mà Phúc Âm là nền tảng cho tất cả những gì chúng ta sẽ đọc đến. Ân điển của Ngài củng cố toàn bộ mọi việc. Phúc Âm không chỉ là nền tảng cho sự cứu rỗi, mà thứ hai, đối với Người nữ Thánh, thì Phúc Âm còn là mục đích của Người nữ Thánh. Tôi muốn cho quý vị thấy điều này qua ba câu Kinh Thánh khác nhau trong Tít đoạn 2. Đó

là ba lần khác nhau mà Phao-lô sử dụng mệnh đề mục đích, có nghĩa là ông chỉ đưa ra mệnh lệnh và đưa ra lý do tại sao quý vị phải làm điều đó, đưa ra mục đích của việc vâng theo mạng lệnh đó.

Hãy cùng tôi xem trong Tít 2:9-10 và quý vị sẽ thấy điều đó tại cuối câu 10. Ở đây ông đang nói về những người đầy tớ. *“Hãy khuyên những tôi tớ phải vâng phục chủ mình, phải làm đẹp lòng chủ trong mọi việc, chớ cãi trả, chớ ăn cắp vật chi, nhưng phải hằng tỏ lòng trung thành trọn vẹn”*, và đây là mệnh đề mục đích: *“để làm cho tôn quý đạo Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, trong mọi đường.”*

Vậy họ cần phải vâng theo mạng lệnh này để bày tỏ tự tôn quý của Đức Chúa Trời, Cứu Chúa chúng ta. Hãy nhìn lên câu 8. Thực ra thì chúng ta sẽ bắt đầu từ giữa câu 7. Điều này là nói riêng cho những người nam trẻ tuổi. *“trong sự dạy dỗ phải cho thanh sạch, nghiêm trang, nói năng phải lời, không chỗ trách được”*, và đây là mệnh đề mục đích: *“để kẻ nghịch hổ thẹn, không được nói xấu chúng ta điều chi.”*

Rồi sau đó chúng ta cùng xem trong câu 5, thực ra hãy bắt đầu ở câu 4, đây là điều chúng ta sẽ tập trung phân tích khi nói về những người nữ trẻ tuổi hơn: *“Phải dạy đàn bà trẻ tuổi biết yêu chồng con mình, có nề na, trinh chánh, trông nom việc nhà; lại biết ở lành, vâng phục chồng mình”*, và đây là mệnh đề mục đích: *“hầu cho đạo Đức Chúa Trời khỏi bị một lời chê bai nào”*. Vậy nên hình ảnh mà ông cho chúng ta thấy ở đây là nếu quý vị hành động như vậy, cư xử như vậy thì không ai có thể nói xấu hay báng bổ Lời Chúa. Không ai có thể nói xấu điều gì về chúng ta. Do đó mọi người sẽ thấy sự tôn quý của Cứu Chúa chúng ta.

Đến đây tôi có điều muốn nhắc nhở quý vị, thưa quý bà quý cô, hôm nay khi chúng ta nói về Người nữ, thì mục đích của Người nữ Thánh trước tiên không phải là để tạo sự thỏa hiệp về văn hóa. Không phải là để chúng ta có thể hòa nhập vào khuôn khổ của văn hóa xung quanh chúng ta, không phải để chúng ta phù hợp với khuôn mẫu người nữ mà văn hóa này mặc định. Quý vị phải nhận ra rằng ở thế kỉ đầu tiên, Phao-lô viết thư cho một người mà lần đầu tiên cho thấy tác động của Đấng Christ là tại gia đình, đây như là cái nôi của Cơ đốc giáo. Lần đầu tiên mà những người mẹ, người cha và người chồng người vợ, con cái phải quan tâm và cho thế giới – một thế giới ngoại đạo xung quanh họ ở thế kỉ đầu tiên, thấy điều khác biệt mà Đấng Christ đã làm nên trên gia đình.

Và thật không dễ dàng gì để làm được điều đó. Điều mà họ được kêu gọi để làm xuyên suốt Tân ước là điều trái với văn hóa. Chúng ta sẽ thấy rằng, mặc dù không có một sự tương quan trực tiếp giữa chúng ta ngày nay với thế kỉ đầu tiên, hình ảnh một gia đình với Đấng Christ làm trung tâm luôn bị tấn công trong nền văn hóa của chúng. Rõ ràng là những điều mà Kinh Thánh sẽ dạy chúng ta trong những tuần sắp tới sẽ khiến chúng ta rơi vào tình cảnh chống lại với nền văn hóa nơi chúng ta đang sống. Chúng ta phải quyết định ngay từ đầu rằng chúng ta muốn theo đúng khuôn khổ mà nền văn hóa của chúng ta mặc định hay chúng ta muốn trở nên như những gì Chúa phán.

Đây không phải là về sự thoải mái văn hóa. Cho nên sẽ có một vài điều không được phổ biến mà chúng ta cần phải xem xét. Đây không phải là về sự thoải mái văn hóa, và thứ hai, mục đích của Người nữ Thánh cũng không phải về sự ưa thích cá nhân. Đây là điểm mấu chốt. Thưa quý bà quý cô, và quý ông, chúng ta cần nhận ra rằng chúng ta sẽ đi sâu vào điều này trong vòng hai tuần kế tiếp. Chúng ta cần nhận ra rằng mục đích của hôn nhân, của

việc nuôi nấng con cái, và mục đích của gia đình không phải là sự thỏa mãn cá nhân hay sự ưa thích cá nhân của quý vị hay chính tôi. Mạng lệnh mà chúng ta sẽ xem xét không phải được phán với mục đích làm cho mọi việc trở nên càng dễ dàng càng tốt cho chúng ta. Chúng không phải là để phù hợp với sự ưa thích của quý vị hay là điều gì có thể thỏa mãn chúng ta nhất theo như ý nghĩ của chúng ta.

Tôi muốn nhắc nhở quý vị điều đó bởi vì tôi không nói rằng hôn nhân hay việc làm cha mẹ là không đem đến sự đáp ứng nào. Đó đều là những điều tốt đẹp. Rồi chúng ta sẽ thấy. Chúng đều là những điều tốt đẹp, nếu chúng được hoàn thành theo cách mà Chúa đã hoạch định cho chúng. Nhưng thực tế là chúng ta cần biết ngay từ đầu rằng chúng ta không phải là đích kết thúc. Sự Vinh hiển của Chúa mới là đích kết thúc ở đây, và mục đích của hôn nhân là để bày tỏ sự Vinh hiển của Chúa, để làm cho sự dạy dỗ về Chúa Cứu thế của chúng ta trở nên tôn quý.

Mục đích của việc nuôi nấng con cái là để bày tỏ Vinh hiển của Chúa. Mục đích của đời sống và của gia đình chúng ta là để bày tỏ Vinh hiển của Chúa. Chúng ta cần phải hy sinh sự ưa thích và sự thoải mái của chúng ta để làm được điều đó. Đây là điểm mấu chốt cần phải nhận biết ngay từ đầu. Mục đích của Người nữ Thánh không phải là sự thuận tiện văn hóa hay sự ưa thích cá nhân. Mục đích của Người nữ Thánh là để bày tỏ vẻ đẹp của Đấng Christ, để làm cho sự dạy dỗ về Chúa Cứu thế của chúng ta trở nên hấp dẫn.

Chúng ta cần tập trung ở điểm này. Thưa quý bà quý cô, làm cách nào để chúng ta sống một đời sống bày tỏ Phúc Âm của Đức Chúa Giê-xu Christ? Đó là một vấn đề tôi quan trọng. Chừng nào mà vấn đề tôi quan trọng trong đời sống quý vị là điều gì là tốt nhất cho tôi hay điều gì dễ dàng nhất cho tôi

thì chừng đó chúng ta sẽ không thể nào áp dụng lời Thánh Kinh một cách ý nghĩa nhất. Khi mà chúng ta nhận ra mục đích của mình là bày tỏ vẻ đẹp của Đấng Christ thì tại chính lúc đó chúng ta mới sống đúng như những gì Chúa đã hoạch định cho đời sống của mình. Đó là để bày tỏ vẻ đẹp của Đấng Christ, và để thúc đẩy sứ mạng của Đấng Christ.

Để không ai có thể nhạo báng Lời Chúa, để không một ai có thể nói xấu chúng ta, để những người ngoại đạo trong nền văn hóa xung quanh chúng ta, thế kỉ 21, có thể thấy được tác động của Phúc Âm trên gia đình của chúng ta. Quý vị có nhận thấy nhu cầu này to lớn dường nào ngày nay không? Một thế giới vô thần tại Mỹ đang nhìn vào những gia đình trong hội thánh và nói rằng: “Nó tạo nên sự khác biệt gì? Phúc Âm của các người tạo nên sự khác biệt gì? Gia đình của các người cũng giống như tất cả những gia đình ngoài hội thánh đó thôi.”

Tôi muốn thật cẩn trọng tại điểm này. Tôi muốn thật cẩn trọng bởi vì tôi biết rằng có những người nam và người nữ, những tình trạng gia đình trong căn phòng này không bày tỏ sự Vinh hiển của Chúa trong quá khứ. Và tôi biết rằng cũng có những trường hợp li hôn đau thương, có những người nam và nữ, không chỉ là người đã li hôn, nhưng là người nam và nữ đã bỏ rơi con mình. Và đây là lí do mà tôi muốn giữ hình ảnh của Ân điển trước chúng ta ngay từ buổi đầu. Ngợi khen Chúa vì Ân điển của Chúa che đậy quá khứ của chúng ta.

Nếu quý vị ở trong tình huống đó, tình huống mà quá khứ của quý vị có vài điều không thúc đẩy sứ mạng của Đấng Christ và sự Vinh hiển của Ngài, thì điều cuối cùng tôi muốn làm là giải phóng tội lỗi đang đè nặng trên quý vị. Ân điển của Ngài che đậy quá khứ của chúng ta. Đồng thời, tôi tin rằng có

những người nữ và người nam tham dự trong chuỗi bài học này đang phải tranh đấu để níu kéo hôn nhân, níu kéo sự dạy dỗ con cái, và tranh đấu để níu kéo những khía cạnh khác của gia đình. Và tôi muốn khích lệ quý vị hãy giữ chặt bởi Ân điển của Đấng Christ. Tôi muốn khích lệ quý vị bằng tất cả những gì tôi có qua sáu tuần tới đây, hãy giữ thật chắc bởi Ân điển của Đấng Christ.

Tôi muốn nói với những người nam và nữ, đặc biệt là người nữ, rằng đã đến lúc chúng ta dỡ bỏ những chương ngại trong hội thánh và nói với tư cách một người nữ rằng: “Đây là Phúc Âm của Đấng Christ được thể hiện qua hành động.” Thế giới cần phải thấy điều này. Thế giới cần phải thấy điều này trong chính quý vị. Thế giới cũng cần thấy điều này trong những người nam trong hội thánh. Và tôi cầu nguyện, tôi hy vọng rằng quý vị sẽ tham gia cùng tôi trong sự cầu nguyện rằng Chúa sẽ đặt Phúc âm làm nền tảng trong các gia đình tại hội thánh Brook Hills này.

Tôi cầu nguyện rằng Chúa sẽ cho thấy quyền năng của Phúc Âm của Ngài trong việc mang đến sự chữa lành và phục hồi, mang sự tự do và niềm vui mừng đến cho những gia đình đức tin này. Tôi cầu nguyện xin Chúa cho những cuộc hôn nhân trong gia đình đức tin này bày tỏ quyền năng của Phúc Âm, để rồi những người dân ở Birmingham, những người không tin Chúa ở Birmingham và mọi dân tộc sẽ thấy rằng Phúc Âm là tốt lành, và họ sẽ thấy Đấng Christ hấp dẫn thông qua những cuộc hôn nhân và gia đình trong hội thánh. Quý vị sẽ cùng cầu nguyện điều này với tôi chứ? Chúng ta sẽ cùng cầu nguyện để Chúa đặt Phúc Âm làm nền tảng.

Đó là mục đích của người nữ theo Kinh thánh. Khi chúng ta nói về những điều này và những gì Kinh thánh đã dạy chúng ta trong Tít chương 2 về

người nữ phải như thế nào, thì mục đích là nhằm làm Phúc âm được mở rộng tới mọi nước. Đó là lý do chúng ta nói về điều này. Vì chúng ta muốn thể hiện vẻ đẹp của Đấng Christ.

Trong phân đoạn Kinh thánh này, chúng ta thấy có hai nhóm: Phụ nữ lớn tuổi và phụ nữ trẻ. Hầu hết mọi người nghĩ rằng phụ nữ lớn tuổi là những phụ nữ ở trên độ tuổi sinh con hoặc nuôi con, còn phụ nữ trẻ là những người đang ở trong độ tuổi sinh con hoặc nuôi con. Không có một ranh giới ở đây.

Hình ảnh mà quý vị thấy ở đây là Phao-lô muốn nói rằng: “Tít, con hãy khích lệ những phụ nữ lớn tuổi theo ba cách này và khích lệ những phụ nữ trẻ theo bảy cách này.” Một số trong những điều này đã khá rõ ràng, và chúng ta sẽ lướt qua nhanh. Một số chúng ta sẽ dừng lại lâu hơn. Nhưng tôi muốn quý vị nhìn thấy hình ảnh người nữ trong Tít chương 2. Chúng ta đã nói về vấn đề này một ít rồi. Đây có thể là một trong những phân đoạn Kinh thánh thường bị hiểu sai nhất. Chủ nghĩa nữ quyền cực đoan và thể tục đã xâm nhập vào Hội Thánh và nói rằng phân đoạn Kinh thánh như Tít 2:3-5 mang tính chất độc đoán, phân biệt giới tính và cổ hủ.

Có nhiều người trong Hội Thánh nhìn mục sư và phân đoạn Kinh thánh như Tít 2:3-5 rồi nói rằng: “Điều này đã xưa rồi và vì vậy nó không có tính cách bắt buộc đối với tôi.” Tôi muốn nhắc nhở quý vị rằng Lời Chúa không có tính chất tùy nghi. Khi đã hiểu Kinh thánh thì chúng ta sẽ không nói rằng nó mang tính độc đoán. Chúng ta cũng sẽ không nói rằng nó phân biệt giới tính. Chúng ta sẽ không nói nó đã lỗi thời. Chúng ta sẽ nói đây là kế hoạch của Đức Chúa Trời từ buổi sáng thế và chúng ta muốn tìm hiểu. Chúng ta cần kinh nghiệm tất cả những gì Ngài muốn cho chúng ta trong gia đình của mình. Đó là lý do chúng ta lắng nghe Lời Chúa và sống theo Lời Chúa.

Tôi sẽ bắt đầu với phần phụ nữ lớn tuổi. Phúc âm với phụ nữ lớn tuổi. Có ba mạng lệnh cơ bản trong Tít 2:3 *“Các bà già cũng vậy, phải có thái độ hiệp với sự thánh; đừng nói xấu, đừng uống rượu quá độ; phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo.”* Một là Phúc âm khuyến khích phụ nữ lớn tuổi phải thánh khiết. Hãy sống kinh kiện trước mặt Đức Chúa Trời. Những phụ nữ lớn tuổi trong phòng này hãy làm gương tốt cho các phụ nữ trẻ. Hãy thể hiện điều đó qua cách sống của quý bà. Hãy thánh khiết.

Thứ hai là gây dựng thân thể của Đấng Christ. Ông mô tả điều này theo hai cách. Trước hết ông nói rằng không được nói xấu. Hãy gây dựng thân thể của Đấng Christ qua cái lưỡi của quý bà, qua cách nói năng. Những phụ nữ lớn tuổi trong phòng này, trong Hội Thánh Brook Hills hãy nói như thế nào để hình thành được bản chất của Đấng Christ trong những người khác. Hãy nói cách nào để gây dựng thân thể của Đấng Christ trong Hội Thánh. Chớ có nói hành. Chớ có nói xấu. Đừng nói điều gì vô ích (Êph 4) nhằm gây dựng người khác theo nhu cầu của họ trong Đấng Christ. Đừng để cái lưỡi của các bà mất kiểm soát và không ích lợi cho việc gây dựng thân thể của Đấng Christ.

Quý vị có thấy đây là điều rất khó không? Tôi cảm thấy giống như mình đang dạy cho bà của mình phải sống như thế nào. Điều này không hề dễ dàng chút nào. Nhưng đây là Lời Chúa có thẩm quyền cho nên chúng ta phải bám lấy nó. Kinh thánh nói rằng: *“Đừng nói xấu. Đừng nói những điều mà không đem lại sự vinh hiển cho Đấng Christ.”* Hai là đừng say rượu. Đừng mất kiểm soát, như đã được đề cập xuyên suốt Tít chương 2. Hãy giữ thân thể của quý vị như là đền thờ của Thánh Linh. Hãy gây dựng thân thể của Đấng Christ. Hãy thánh sạch.

Bây giờ hãy nghe mạng lệnh cuối cùng. *“phải lấy điều khôn ngoan dạy bảo phụ nữ trẻ.”* Vấn đề là ở chỗ này, vì sao các bà phải nên thánh? Để có thể dạy cho những phụ nữ trẻ. Đây chính là vấn đề môn đồ hóa. Kinh thánh dạy cho các phụ nữ lớn tuổi là “hãy môn đồ hóa các phụ nữ trẻ. Hãy cho các phụ nữ trẻ thấy đời sống trong Đấng Christ là như thế nào.” Đây là nhiệm vụ Đức Chúa Trời giao phó cho các phụ nữ lớn tuổi trong gia đình đức tin. Các phụ nữ trẻ cần phải thấy được điều này nơi quý bà. Phao-lô muốn khích lệ các phụ nữ lớn tuổi phải dạy bảo cho các phụ nữ trẻ tuổi biết sống đẹp lòng Chúa.

Đây là trách nhiệm của các phụ nữ lớn tuổi trong Hội Thánh. Tôi muốn dừng lại ở đây một phút để cảm tạ Đức Chúa Trời. Chúng ta là một gia đình đức tin còn non trẻ so với các gia đình đức tin khác. Nhưng chúng ta được phó thác cho một số phụ nữ lớn tuổi trong gia đình của mình. Tôi không bao giờ quên lúc mới bắt đầu giảng ở đây, một buổi sáng tôi đến sớm và bước vào phòng nhóm. Lúc đó một phụ nữ lớn tuổi gặp tôi trong phòng nhóm, bà ta kéo tôi sang một bên và nói rằng: “Chúng tôi rất biết ơn về Lời Chúa mà ông đã chia sẻ.” Tôi đáp: “Vâng, cảm ơn bà.” Rồi bà nói: “Tôi nói với mọi người rằng nên chọn ông làm mục sư tiếp theo của chúng tôi.” Tôi nói: “Được.” Và bà ta nói: “Ông có muốn biết họ trả lời như thế nào không?” Tôi hỏi: “Họ nói gì với bà?” Bà nói: “Họ bảo tôi rằng đó cũng có thể là một khả năng, nhưng để làm mục sư của Hội Thánh Brook Hills thì ít nhất phải 35 tuổi.” Tôi nói: “Được”. Rồi bà ta nhìn tôi và nói: “Ông muốn biết tôi nói gì với họ không?” Tôi hỏi: “Bà đã nói gì với họ.” Bà nói: “Tôi bảo họ rằng nếu vậy thì cả Đức Chúa Giê-xu Christ cũng không được làm mục sư của Hội Thánh Brook Hills.” Tôi chỉ còn biết nói: “Vâng thưa bà.”

Sau đó, có một nhóm người già của RBS đã mời và tiếp đón chúng tôi. Một số quý vị cũng nằm trong nhóm đó và đã khích lệ chúng tôi từ đó đến nay. Đức Chúa Trời đã phó thác cho gia đình này một số những người lớn tuổi có uy tín hướng dẫn chúng tôi trong công tác của mình. Tôi muốn khích lệ quý vị đưa những lời dạy trong Tít 2 vào hành động. Những người phụ nữ lớn tuổi phải nói rằng: “Tôi sẽ làm gương cho một nhóm phụ nữ trẻ tuổi thấy. Tôi sẽ cho những người vợ trẻ thấy việc theo Đấng Christ là thế nào.” Đó là ba ảnh hưởng của Phúc âm trên phụ nữ lớn tuổi trong Tít chương 2.

Bây giờ chúng ta sẽ đề cập đến bảy ảnh hưởng của Phúc âm trên phụ nữ trẻ tuổi. Điều trước tiên và quan trọng nhất là “hãy yêu chồng.” Quý vị để ý ở đây trong chương 2, những mệnh lệnh cho các phụ nữ trẻ tuổi được đóng khung trong mệnh lệnh “hãy yêu chồng” và “hãy vâng phục chồng.” Như vậy, hình ảnh về người nữ theo Kinh thánh trong Tít chương 2 là người biết yêu chồng, con. Đây cũng là bức tranh mà chúng ta thấy ở nhiều nơi khác trong Tân-ước.

Quý vị cũng hãy để ý Sáng 2:18 và 1 Cô 11:8-9. Và ở đây tôi muốn nhắc cho quý bà, chúng ta đã nói điều này trước đây trong Cô-lô-se, mệnh lệnh yêu chồng được nói đến trước mệnh lệnh yêu con. Lý do tôi đề cập đến Sáng 2:18 và 1 Cô 11:8-9 là bởi vì hai phân đoạn Kinh thánh này nhắc quý bà biết rằng trước hết và quan trọng nhất họ là những người giúp đỡ của chồng, chứ không phải là người mẹ của các con.

Tôi muốn nhắc quý bà điều đó bởi vì Kinh thánh mô tả người nữ, đồng thời là người vợ và mẹ, là tình yêu dành cho con xuất phát từ tình yêu dành cho chồng mình. Đó là bức tranh chúng ta thấy ở đây trong Tít chương 2, cũng

như trong những nơi khác mà chúng ta sẽ xem xét đến trong những tuần tới. Và đây là một vấn đề quan trọng.

Thưa quý bà, ưu tiên trong đời sống của quý vị – dĩ nhiên là sau mối quan hệ với Chúa, là yêu thương chồng mình. Dĩ nhiên là nói về những người đã kết hôn, chúng ta sẽ nói đến những người độc thân trong tuần tới. Điều mà tôi thích trong Tít 2 là ở chỗ người nữ lớn tuổi phải dạy cho những người nữ trẻ tuổi biết yêu chồng. Như vậy có nghĩa đây không phải là một điều tự nhiên xảy ra. Không phải là một điều có thể xảy ra dễ dàng.

Thực ra tôi đã nói chuyện với Heather về phân đoạn Kinh thánh này và cô ta đã giúp tôi nhận ra điều này. Cô ta nói: “Anh nên biết rằng không phải dễ dàng để yêu anh luôn trong mọi lúc.” Cô ta nói hoàn toàn đúng. Ai ở đây luôn luôn được yêu dễ dàng? Nếu quý vị có giờ tay thì cũng cong cong cùi chỏ, không dám giờ thẳng. Hoàn toàn không dễ dàng. Đây là hình ảnh chúng ta thấy trong Tít chương 2 – tình yêu đòi hỏi sự quyết tâm lớn.

Đó là điều không phải luôn luôn dễ dàng. Tôi biết điều đó ngay khi nói với quý bà rằng ưu tiên trong đời sống của quý vị là phải yêu chồng mình. Tôi biết có một số bà nói rằng “Ông không biết chồng tôi đâu.” Tôi biết có nhiều hoàn cảnh khó khăn. Quý bà nói rằng: “Có rất nhiều lý do không thể yêu chồng tôi.” Đây là chỗ mà tôi muốn nhắc nhở quý bà, rằng tình yêu của quý bà dành cho chồng mình không dựa trên việc ông ta có đáng được yêu không. Mà nó dựa trên mạng lệnh của Đức Chúa Trời cho quý bà là phải yêu chồng.

Tình yêu của quý bà dành cho chồng không dựa trên – như cách mà thế gian nói là những gì được đáp lại, trên sự xứng đáng, và trên sự công bằng. Nếu họ không làm điều đúng thì họ không xứng đáng được yêu. Đó không phải

là điều Kinh thánh nói. Kinh thánh nói: “Hãy yêu chồng mình.” Đó là lý do chúng ta cần phải thấy sự kết nối giữa Phúc âm và gia đình mình. Làm thế nào người nữ có thể yêu được người chồng không thể yêu mà mình đang sống chung?

Câu trả lời duy nhất là Phúc âm. Đó là hình ảnh của Phúc âm. Toàn bộ hình ảnh của Phúc âm là Đức Chúa Trời, là Đấng yêu những người không thể yêu được chứ không phải là Đấng yêu người đáng yêu. Ngài đã phó mạng sống của mình cho chúng ta trong khi chúng ta không xứng đáng. Làm thế nào quý bà có thể yêu chồng mình trong thế giới này? Bằng tình yêu của Đức Chúa Trời trong quý bà, bằng ân điển của Ngài trong quý bà. Đó là điều được dạy trong 1 Giăng 4:19. Chúng ta yêu, vì sao? Vì Ngài đã yêu chúng ta trước. Đây là một tình yêu mà chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể ban cho chúng ta. Đó là lý do vì sao Phúc âm và ân điển là nền tảng của gia đình chúng ta, bởi vì ân điển của Ngài là sức mạnh để làm điều đó.

Tôi không nói rằng mình biết chính xác những gì mà quý bà đang trải qua, nhưng tôi có thể hình dung được những tình huống nhất định mà một số bà phải chịu đựng. Tôi không nói cụ thể một người nào ở đây. Có người vợ mà chồng suốt ngày đi làm việc rồi về nhà thì xem ti-vi, chỉ nói chuyện với cô ta trong một hoặc hai phút. Tôi biết có người vợ mà chồng chỉ ngồi trên internet. Tôi biết có người vợ mà chồng không phải là Cơ-đốc-nhân và không có thiện cảm về mọi điều liên quan đến Cơ-đốc-nhân và những người bạn Cơ đốc của cô.

Và quý vị thử nghĩ làm sao Đức Chúa Trời có thể bảo quý bà phải yêu chồng mình trong những tình huống đó? Và câu trả lời là Phúc âm. Quý bà đến với Chúa và thưa rằng: “Lạy Chúa, chồng con bây giờ rất khó yêu được.” Và

Đức Chúa Trời bảo: “Yêu thương người không thể yêu là đặc điểm của Ta.” Và Ngài ban cho ân điển – Đức Chúa Trời không bao giờ đưa ra một mệnh lệnh mà Ngài không ban sức cho chúng ta để thực hiện. Đó là lý do chúng ta cần Phúc âm, đó là lý do chúng ta cần ân điển. Văn hóa nói rằng khi gặp sự bất tiện trong hôn nhân, tức là khi sự việc không theo ý muốn của bạn thì hãy dứt bỏ. Nhưng Phúc âm nói rằng khi gặp sự bất tiện, khi sự việc không theo ý muốn của bạn thì quý bà hãy yêu chồng mình. Hãy yêu chồng mình. Đó là điều ưu tiên.

Đó là hình ảnh người phụ nữ theo Kinh thánh, và đó là một tình yêu đòi hỏi sự quyết tâm lớn. Tình yêu đó đem lại sự vui thích lớn và đó là điều mà Đức Chúa Trời đã thiết lập trong Tít 2. Chữ yêu trong nguyên văn Tân-ước là Phileo. Đây là chữ dùng cho tình yêu bạn bè. Đó là tình yêu dịu dàng giống như tình yêu giữa những người bạn thân.

Đó là hình ảnh Đức Chúa Trời đã định cho hôn nhân. Và điều này không xuất hiện một cách tự nhiên. Đây không phải là điều mà quý vị nghĩ rằng: “Bây giờ là điều cuối cùng mà tôi trải qua. Tình cảm của tôi đối với chồng đã phai nhạt. Tôi yêu một người khác. Tôi phải làm gì? Tôi có nên bỏ chồng không?” Không, phải yêu chồng mình. Điều này có thể bị bóp méo. Cần phải quân bình với tất cả những điều Kinh thánh nói.

Có những tình huống như bị bạo hành và Kinh thánh không nói rằng: “Nếu bị chồng bạo hành thì hãy bỏ đi.” Đó không phải là điều Kinh thánh dạy. Có thể quý bà bị bạo hành nhưng Lời Chúa nói rõ ràng là hãy yêu chồng mình một cách không thay đổi, yêu theo cách mà Đức Chúa Trời nói rằng sẽ đem đến niềm vui lớn. Đó là khuôn mẫu của Ngài đối với tình yêu. Bạn hãy yêu chồng mình.

Thứ hai là hãy yêu các con của mình. Chúng ta được dạy phải yêu con cái của mình. Không phải lúc nào cũng dễ yêu được con cái. Đừng “A-men” quá lớn nếu chúng đang ngồi cạnh quý vị. Hình ảnh mà chúng ta có trong Kinh thánh, tôi nghĩ nó cũng phát xuất từ kinh nghiệm của chúng ta, là không có công việc nào đòi hỏi công sức hoặc sự hy sinh lớn hơn việc làm mẹ hằng ngày. Đây là cơ hội dành cho quý ông. Quý vị có thể nhận ra hôm nay là ngày thân mẫu. Đây là cơ hội dành cho quý ông. Tôi muốn dành cho quý vị một cơ hội để bày tỏ một chút quan tâm của mình.

Quý vị nên biết rằng không có công việc nào đòi hỏi công sức và sự hy sinh hơn là làm mẹ. Hãy yêu con của mình. Tình yêu này liên quan đến những đòi hỏi sâu xa. Một người mẹ không ngần ngại chăm sóc con của mình về mặt thuộc linh, thuộc thể, tình cảm và dẫn dắt chúng qua những thăng trầm của cuộc đời.

Đây là một hình ảnh khó có thể hình dung hết được. Và thực tế là, Tít 2 nói rằng không có người phụ nữ nào trong phòng này, xin làm ơn nghe điều này – không có người phụ nữ nào trong phòng này làm trọn trách nhiệm làm mẹ. Quý vị không thể làm được. Đó là hình ảnh mà Phúc âm ban cho chúng ta. Quý vị không thể làm được. Chính là ân điển của Đức Chúa Trời ở trong quý vị giúp cho quý vị trở thành người mẹ như Ngài muốn. Điều đó hoàn toàn dựa vào ân điển, liên quan đến những đòi hỏi mà quý vị phải cầu xin Đức Chúa Trời rằng: “Lạy Chúa con cần Ngài. Xin Chúa hãy làm điều này cho con.”

Và tình yêu này cũng đem lại một sự vui thích. Đây cũng là tình yêu trù mên giống như tình yêu giữa những người bạn thân nhất. Hãy suy nghĩ về điều này. Những người không tin Chúa sẽ làm gì khi họ thấy một người mẹ

dành tình yêu cho con mình giống như tình yêu của cô ta với người bạn thân? Điều đó chiếu sáng trong nền văn hóa của chúng ta ngày nay. Nó chiếu sáng thật rực rỡ. Và điều này bày tỏ vẻ đẹp của Đấng Christ và làm cho sự giảng dạy về Chúa được hấp dẫn đối với thế giới hư mất.

Tiếp theo là hãy kỷ luật bản thân. “Hãy dạy cho họ biết yêu chồng con và phải tiết độ.” Đây là điều cũng được đề cập đến với các nhóm người khác trong Tít chương 2. Hãy tiết độ. Đây là điều được nhắc đi nhắc lại nhiều lần, và xuất hiện ngay tại đây trong Tít 2:5 khi nói về con cái. Điều này có ý nghĩa. Làm sao chúng ta mong kỷ luật được con cái mình nếu chúng ta không kỷ luật bản thân?

Kinh thánh chép: “Hãy tiết độ. Hãy kỷ luật bản thân.” Và đây là hình ảnh chúng ta thấy trong câu 12, nói về việc ân điển dạy chúng ta, huấn luyện chúng ta – ân điển kỷ luật chúng ta. Không phải là quý vị nói rằng: “Làm sao tôi có thể làm một người mẹ tốt hơn?” mà phải nói rằng “Lạy Chúa con cần ân điển của Ngài trong từng giây phút, hãy giúp đỡ con, hãy dạy con, hãy kỷ luật con, hãy đúc con theo hình ảnh của Đấng Christ, hãy làm thanh sạch con.”

Ân điển thực hiện điều này trong đời sống chúng ta. Ân điển giúp chúng ta nói “không” với thế giới và nói “vâng” với Đấng Christ. Nói không với những điều mà thế giới này đặt vào giữa chúng ta và gia đình, với con cái và chồng mình. Chính ân điển làm điều này. Châm ngôn 25:28 chép: “*Người nào chẳng chế trị lòng mình, Khác nào một cái thành hư nát, không có vách ngăn.*” Chúng ta có thể thay chữ người nữ vào câu này: “*Một người nữ chẳng chế trị lòng mình, Khác nào một cái thành hư nát, không có vách*

ngăn.” Tiết độ là một bức tường bảo vệ quanh chúng ta để chống lại kẻ thù của linh hồn mình.

Kinh thánh dạy về sự tiết độ theo nhiều cách khác nhau, dạy chúng ta canh giữ tâm lòng mình. Ân điển dạy chúng ta canh giữ tâm lòng. Nó là nguồn của sự sống, như tác giả Thi thiên đã nói. Quý bà quý cô hãy canh giữ tâm lòng của mình. Hãy canh giữ tâm trí của mình. Bất cứ điều gì thanh sạch, điều gì đáng tôn, điều gì công bình, điều gì tốt đẹp hay đáng ca ngợi thì hãy nghĩ đến (Phi líp 4). Hãy giữ thân thể của mình. Thân thể là đền thờ của Đức Thánh Linh. Hãy giữ sự ăn, sự ngủ, sự uống của quý vị. Hãy tiết độ và hãy giữ ý muốn của mình.

Tôi khuyến khích quý vị luôn nhớ Tít chương 2 này để học về sự tiết độ. Có nhiều lãnh vực trong đời sống của chúng ta, nam cũng như nữ, mà chúng ta thiếu cảnh giác và cần phải tăng trưởng trong sự tiết độ.

Tôi khuyến khích quý vị hãy cầu xin Chúa chỉ cho mình một hoặc hai, có thể là những lãnh vực rất nhỏ trong đời sống mà quý vị cần tăng trưởng trong sự tiết độ. Và xin với Chúa rằng: “Đây là nơi mà con sẽ chú ý đến và con cần ân điển của Ngài, con muốn Chúa giúp để phát triển sự tiết độ trong lãnh vực này trong đời sống con.” Tôi bảo đảm rằng khi quý vị bắt đầu chú ý đến lãnh vực nhỏ đó thì sẽ bắt đầu thấy nó có ảnh hưởng đến toàn bộ những lãnh vực khác. Vậy hãy bắt đầu từng chút một. Hãy kỷ luật bản thân mình.

Kế đến, hãy trung tín với Đức Chúa Trời và với chồng mình. Hãy tiết độ và thanh sạch. Đó là hình ảnh về sự chung thủy trong hôn nhân, trong tâm lòng, trong tâm trí và thân thể. Thanh sạch, vô tội, không ô uế. Phải tuyệt đối trung tín với Đức Chúa Trời và chung thủy với chồng. Bối cảnh của từ “thánh sạch” ở đây tập trung vào sự thanh sạch về tình dục.

Hãy chung thủy. Chúng ta biết kẻ thù muốn tấn công vào lãnh vực này trong đời sống của người nữ, trong đời sống của người nam, trong hôn nhân của chúng ta. Tấn công vào sự thanh sạch về đạo đức và sự chung thủy với nhau. Chúng ta biết sự cám dỗ về tình dục không loại trừ người nào, nam hay nữ, già hay trẻ, gia đình có hạnh phúc hay không hạnh phúc. Cám dỗ tình dục là một thực tế, và đó là lý do mà Kinh thánh cảnh báo cho chúng ta phải chống cự lại. Bởi vì không có một ai trong chúng ta ở đây có thể đứng vững trước cám dỗ đó bằng sức riêng của mình.

Vậy thì Kinh thánh nói gì? Kinh thánh nói rằng “hãy tránh sự tà dâm.” Nếu quý bà, cũng như quý ông, nhưng sáng nay chúng ta chủ yếu nói về phụ nữ, đang bị cám dỗ trong lãnh vực này thì hãy chạy đi. Chạy khỏi sự tà dâm. Phúc âm và ân điển của Đức Chúa Trời sẽ cho quý vị những cái bánh xe. Hãy thoát ra khỏi đó. Hãy chạy trốn khỏi sự dâm dục. Đừng nghĩ rằng quý vị có khả năng đứng vững mà không cần đến ân điển của Đấng Christ. Hãy chạy đến với ân điển của Đấng Christ và ân điển của Đấng Christ sẽ kéo quý vị đi. Chớ có lại gần nó.

Chúng ta cần biết những điều này có quan hệ với nhau như thế nào. Khi tình yêu đối với chồng bắt đầu phai nhạt, thì điều này bắt đầu trở nên nghiêm trọng hơn. Chúng ta cần phải cảnh giác về tất cả những điều này. Hãy tránh sự tà dâm và ôm chặt lấy sự thanh sạch. Điều đó được dạy trong 2 Ti 2:22 và 1 Cô 6:18. Hãy tránh sự không chung thủy. Nhưng quý vị không chỉ chạy trốn khỏi sự tà dâm, mà còn phải chạy đến với một điều khác. Hãy chạy đến với chồng mình. Hãy chạy đến sự thanh sạch. Hãy chạy đến với khuôn mẫu của Đức Chúa Trời đối với hôn nhân mà Ngài đã tỏ ra trong Kinh thánh. Quý vị có cả sách Nhã ca nói về điều đó.

Ngài đã thiết lập hôn nhân để vợ chồng có sự liên hiệp về thể xác và được vui vẻ. Hãy giữ sự thánh sạch. Nếu quý vị muốn tìm kiếm một chút lửa cho đời sống hôn nhân của mình thì hãy dành một ngày cuối tuần nghiên cứu Nhã ca. Chúng ta cần phải canh giữ lãnh vực này trong đời sống của mình, hôn nhân của mình. Hãy tránh sự tà dâm. Hãy giữ sự thánh sạch. Hãy trung tín với Đức Chúa Trời và chung thủy với chồng nhờ vào ân điển của Chúa.

Còn ba điều nữa. Chúng ta sẽ lướt nhanh qua những điều này. “Hãy trông coi việc nhà.” Một số người trong quý vị chắc đang nghĩ rằng: “Tôi đang chờ ông nói đến việc này đây.” Hãy tiết độ và thanh sạch, hãy chăm lo việc nhà. Tôi biết ngay khi nói điều này thì sẽ có nhiều người phản đối: “Ông nói chăm lo việc nhà là có nghĩa gì? Kinh thánh nói gì về điều này?”

1 Ti 5:14 nói rằng phụ nữ phải quán xuyến nhà mình. Hình ảnh về người nữ mà chúng ta thấy trong Kinh thánh là quý bà được Đức Chúa Trời giao phó một trách nhiệm. Từ ngữ được dùng ở đây theo nghĩa đen có nghĩa là giao một nhiệm vụ. Quý bà có một trách nhiệm được Đức Chúa Trời giao phó. Trách nhiệm đó là gì? Trách nhiệm đó chính là tạo ra một gia đình có Đức Chúa Trời làm trung tâm. Tạo ra một gia đình làm cho sự dạy dỗ về Đức Chúa Trời, Cứu Chúa của chúng ta, trở nên hấp dẫn. Hầu cho không ai có thể nói một điều gì xấu về chúng ta. Sẽ không có một kiện cáo nào chống lại chúng ta và họ sẽ không phỉ báng Lời Chúa.

Quý bà được Đức Chúa Trời phó thác nhiệm vụ tạo ra một gia đình mà có Đức Chúa Trời làm trung tâm. Chúng ta đang nghiên cứu Tít chương hai về trách nhiệm của người vợ, người mẹ, và họ được giao trách nhiệm quán xuyến gia đình. Điều này có thể được thực hiện theo nhiều cách khác nhau. Châm ngôn 31 là một ví dụ về việc này. Trong Châm 31 quý vị thấy hình

ảnh của một người phụ nữ quán xuyến đủ mọi công việc. Đó là vì có trách nhiệm của nàng phải chăm lo cho gia đình mình. Chúng ta sẽ nói về trách nhiệm của người nam trong gia đình ở phần sau.

Bức tranh rõ ràng trong Kinh thánh mà chúng ta cần phải nhận ra đó là làm công việc nhà được xem như một sự kêu gọi cao quý. Và chúng ta cần phải xác nhận điều đó trong Hội Thánh ngày nay. Một sự kêu gọi cao quý. Một tác giả đã viết như thế này: “Cả thế giới cũng như cả nền văn hóa chúng ta đều nhất trí rằng làm công việc nhà là một công việc được chấp nhận, miễn là bạn không phải lo cho nhà riêng của mình. Tôn trọng đàn ông cũng là một điều đúng, miễn là người đó là ông chủ trong văn phòng và không phải là chồng bạn. Chăm sóc trẻ con là một công việc dũng cảm đáng được phần thưởng của tổng thống, miễn đó là con của người khác chứ không phải là con của bạn.”

Hình ảnh mà Kinh thánh nói đến ở đây là chăm lo nhà mình là một điều đúng và nên làm. Nuôi dạy con cái là một điều đúng đắn mà bạn nên tuôn đổ đời sống của mình vào đó. Đó là trách nhiệm mà Đức Chúa Trời giao phó cho người nữ. Đồng thời, đối với những người nữ ngồi trong phòng này rõ ràng là ở trong nhiều hoàn cảnh khác nhau. Có những người mẹ đi làm việc bên ngoài, có những người mẹ đơn thân, nhiều hoàn cảnh khác nhau. Tôi cầu xin Đức Chúa Trời dùng lời Ngài áp dụng vào đời sống của quý vị. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ giúp cho quý vị hình dung được điều này trong đời sống của mình.

Cần phải nhận ra rằng không phải ở nhà thì có nghĩa là làm đúng với tinh thần của Tít chương 2. Quý bà có thể ở nhà nhưng chỉ nghe nhạc suốt ngày, viết blog và tiêu tốn thì giờ trên internet. Như vậy thì chẳng có một chút tinh

thần nào của Tít chương 2. Hình ảnh mà chúng ta có trong Tít 2 là phải gánh vác trách nhiệm mà Đức Chúa Trời phó thác cho quý bà. Và điều này sẽ khác nhau đối với từng người.

Vì vậy, tôi muốn dùng điều này để khích lệ những phụ nữ phải làm việc, những người mẹ đơn thân phải làm việc – luôn có ân điển lớn cho quý vị. Đức Chúa Trời phó thác cho người nữ một trách nhiệm tạo ra một gia đình có Đức Chúa Trời làm trung tâm. Và Đức Chúa Trời nhận được sự tôn kính trong một gia đình phản ánh sự tốt lành của Ngài.

Hình ảnh tiếp theo là phục vụ với lòng tốt. Hãy có lòng tốt trong tất cả công việc làm. Và đôi khi, thành thật mà nói, giữa những đứa con không biết ơn và cũng có thể là những người chồng không biết ơn. Đó là người vợ, người mẹ được nói đến trong Tít chương 2. Phục vụ với lòng tốt có nghĩa gì?

Trước hết nó có nghĩa là mong muốn điều tốt cho người khác, mong muốn điều tốt cho chồng mình, cho con mình, cho những người bên ngoài đang nhìn vào gia đình mình. Mong muốn điều tốt cho người khác và làm việc để đem lại điều tốt cho người khác.

Quý vị có thể đọc 1 Ti-mô-thê 2:9-10; và 5:9. Cả hai phân đoạn này đều nói về một người nữ phục vụ với lòng tốt.

Hình ảnh cuối cùng là hãy vâng phục chồng mình. Bây giờ tôi xin dừng lại tại đây. Chúng ta sẽ đào sâu vấn đề này vào một Chúa nhật khác.

Chúng ta đã xem xét bức tranh về Phúc âm với những người nữ lớn tuổi và người nữ trẻ tuổi. Và chúng ta cũng đã nói đến tại Hội Thánh Brook Hills này về việc môn đồ hóa muôn dân, về việc hoàn thành Đại mạng lệnh. Điều này sẽ được thực hiện như thế nào đây? Thực tế là có nhiều phụ nữ ở đây là những người mẹ và người vợ, cũng có người không phải là mẹ hoặc vợ, có

những người bày tỏ những phẩm chất mà chúng ta đã thấy trong Tít chương 2. Tôi muốn chúng ta dành một số thời gian sáng nay để nhắc nhở những người mẹ, những người vợ và tất cả những người nữ có mặt ở đây rằng những gì quý vị đang làm hằng ngày có một ảnh hưởng đến các nước về sự vinh hiển của Đấng Christ.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện cho những người nữ trong phòng này.